

O czym mówią zbiorowe mogiły?
Patrząc na zbiorowe mogiły, które
kryją w sobie dziesiątki, setki a może
i tysiące naszych braci, przypominamy
sobie strasznych drapieżnych oprawców,
dzikie bestie, które chytne połyły się krwią
polską. Straszne noce i dni były
świadkami tych chwil, kiedy ludzie na
wpeł w manili kroczyli jak nie na wta-
sznych nogach nad brzeg mogiły, aby
tam pogrzebać lek, dresser i try.
Posiadały te okrucieństwa drzewa,
które zdawały się również ptakać
jak ofiary stojące nad wtaśną mogiłą,
wpatrując się szeroko rozwartymi zrenia-
mi w rozszalate parze niemieckich
tygrysów spragnionych ludzkich.
Plakato wówczas i ptactwo, wiatrem
pędzone w dal, a ta ziemia polska

wydawać z siebie jak. Dziadkami tych zbrodni
były również kamienie o sercach twardych
i zimnych jak lód, lecz wtedy ptairace.
I trawa i ziemia prześlaknięta ich krwią
szepotały lekkim szmerem jakby modlitwą
zaśpiewując świat istoty.

Setki takich kurhanów wotają do braci
kochających ojczyznę o pomstę.

I stojąc utłumnie nad taką mogiłą z zaini-
niętymi dłońmi przysięgamy:
pomścimy waszą krew!